

Prvi koraki

GLASILO OSNOVNE ŠOLE VELIKI GABER

LETNIK 7, ŠTEVILKA 7, LETO 2023

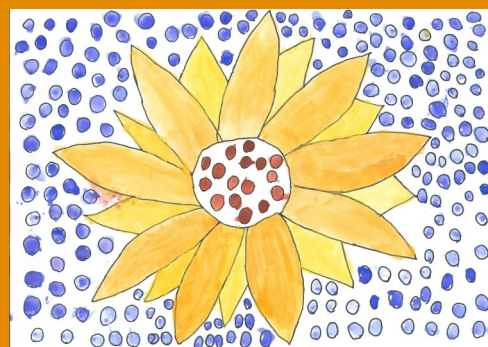
LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

Filip Zupančič, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Julija Miklavčič, 2. a
mentorica: Urška Mitrovič

Inja Glavan, 4. a
mentorica: Maja Papež

Julija Cencel, 3. b
mentorica: Lara Špehar

Iris Kozlevčar, 3. a
mentorica: Suzana Jefim

Ivana Bagon, 6. a
mentorica: Lidija Ožek

Jasmina Salihović, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Marcel Bizjan, 1. a
mentorica: Vesna Simonič

Melanija Struna, 2. b
mentorica: Danijela Koemur

Mila Miladinović, 3. a
mentorica: Suzana Jefim

Ella Štepec Knez, 2. a
mentorica: Urška Mitrovič

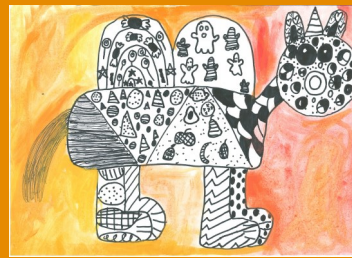
Katarina Pekolj, 1. a
mentorica: Lidija Ožek

Zala Metelko, 4. a
mentorica: Maja Papež

Mija Strmec, 3. a
mentorica: Suzana Jefim

Kim Knez, 3. a
mentorica: Suzana Jefim

Tit Lošdorfer, 2. b
mentorica: Danijela Koemur

Izza Rus, 3. a
mentorica: Suzana Jefim

Eva Praznik, 4. a
mentorica: Maja Papež

ODLOČNI KORAKI ZA KAKOVOSTNO ŠOLO IN VRTEC

Veselje in ponos nas prevevata ob koncu še enega šolskega leta, ko pogledamo nazaj in ugotovimo, da smo z odločnimi in jasno usmerjenimi koraki dosegli vrsto uspehov in viden napredek v našem vrtcu in šoli. Zavedamo se, da smo ena redkih šol in vrtcev v slovenskem prostoru, ki učencem s posebnimi potrebami nudi izjemno dobre pogoje za razvoj, otrokom omogoča gibanje na svežem zraku in učenje v naravi, učencem ponuja možnost doseganja izjemnih učnih rezultatov in nenazadnje smo ena redkih šol, ki ohranja lutkovni krožek.

To šolsko leto je bilo polno izjemnih dosežkov in pomembnih projektov. Z veseljem sporočamo, da smo uspešno zaključili naš prvi mednarodni projekt Erasmus+, v okviru katerega smo se povezali z evropskimi šolami ter bogatili naše znanje in izkušnje skozi mednarodno sodelovanje. Oktobra smo se strokovni delavci šole s partnerji v projektu udeležili še zaključnega srečanja v Litvi. Projekt Erasmus+ je našo šolo in vrtec dvignil na novo raven in nam odprl vrata v svet.

V juniju smo v okviru mreže gozdnih vrtcev ponosno odprli vrata našega vrtca strokovnim delavcem drugih zavodov ter jim prikazali dejavnosti v naši gozdni igralnici. S skupnimi močmi smo ustvarili to edinstveno okolje, kjer otrokom omogočamo ne le igro in zabavo, temveč tudi raziskovanje in učenje v naravi. Ponosni smo, da smo lahko delili to izkušnjo z drugimi strokovnjaki, saj verjamemo v moč sodelovanja in deljenja znanja.

Novica, ki jo z veseljem delimo, je tudi pridobitev gradbenega dovoljenja za gradnjo nove športne dvorane. Gradbeno dovoljenje je rezultat vztrajnosti, truda in sodelovanja vseh nas. Športna dvorana bo zagotovila primerne pogoje za izvajanje športnih aktivnosti in bo še dodatno spodbujala zdrav življenjski slog med našimi učenci. S tem korakom gradimo boljše prihodnost za naše otroke in celotno skupnost.

Naša šola in vrtec sta v zadnjih letih postala privlačno delovno mesto za strokovne delavce drugih šol in vrtcev. Novi sodelavci so prepoznali, da jim drugačen pristop pri vzgojno-izobraževalnem procesu, ki ga pri nas izvajamo, ponuja veliko avtonomije in vzpodbudno okolje za razvoj. Vse to je zelo pomembno, saj lahko le zadovoljen učitelj, vzgojitelj, tehnični in administrativni delavec dobro opravi svoje delo in s tem v največji meri pripomore, da otroci razvijejo svoj talent, se počutijo sprejeti in dan preživijo v prijetnem in varnem okolju.

Da bo naš zavod tudi v bodoče prostor, kjer bo strokovnost in razvoj otroka na prvem mestu, se moramo potruditi vsi – tako zaposleni, kot tudi starši, ki morate zaupati našim odločitvam, in lokalna skupnost, ki mora podpirati naše delovanje in razvoj.

»K'GA DAGAJA« NA NAŠI ŠOLI?

BRALNICE

Na glasbeno torto in po knjige

Mentorica:
Maja Sušin

Nina Špec, 9. r

V petek, 25. 11. 2022, smo se učenci 6. razreda in 3. triade odpravili v Ljubljano. Po razredih smo obiskali Narodno oziroma Moderno galerijo ali pa se sprehodili po Ljubljani in si ogledali znamenitosti. Vsi skupaj pa smo na koncu poslušali koncert z naslovom Glasbena torta v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. Po kulturnem dnevu so se nekateri odpravili domov, ljubitelji knjig pa smo se odpravili na knjižni sejem. Imeli smo se super. Fotografirali smo se z avtorji, kupovali knjige in spominke ter reševali naloge. Da je bil dan še boljši, smo se sprehodili po praznično okrašeni prestolnici.

Andersenov večer v Knjižnici Pavla Golie Trebnje

Pia Kastelic, 8. a

31. marca 2023 se je nekaj učenk 8. razreda udeležilo Andersenovega večera v Knjižnici Pavla Golie. Knjižničarji so za mlade bralce pripravili program, ki je trajal vse do polnoči.

Za začetek smo se preizkusili v znanju o Knjižnici Pavla Golie in o bolj znanih Andersenovih knjigah. Prisluhnilo smo eni od njegovih pravljic, učili smo se risati karikature pod mentorstvom Simona Sanda in imeli slastno večerjo. Prejeli smo tudi nekaj nasvetov za nego mladostniške kože, ki nam jih je predstavila kozmetičarka iz salona Beauty bar ART-PE Trebnje. Za konec so mentorji dogodka pripravili izjemno gledališko predstavo, mi pa smo se posladkali z odličnimi krofi in eko jogurtom.

Bralni pikniki

Nina Špec, 9. r

V šolskem letu smo imeli nekaj bralnih piknikov: v knjižnici ali na šolskem igrišču smo se posedli po tleh, starejši pa smo mlajšim učencem brali knjige. Osmošolci so brali učencem in učenkam 2. razreda, devetošolci pa 1. razredu. Pozorno so poslušali pravljice in nam jih obnavljali. Zelo smo bili veseli, ko smo videli, kako pozorno poslušajo in koliko si zapomnijo. Mislim, da smo vsi uživali.

Na travniku ležim
in se smejim.

Poljub sonca me obdaja.

Tijana Umbergar, 4. a

Hodi po travi.

Vsaka roža ti nekaj pove.

Vreden si.

Pia Logar, 4. a

Vsak človek je

le pikica na Zemlji.

A spremeni lahko veliko.

Eva Andrejčič, 4. a

Na gregorjevo se ptički ženijo

Neža Lajkovič, 7. a in Lana Blatnik, 8. a

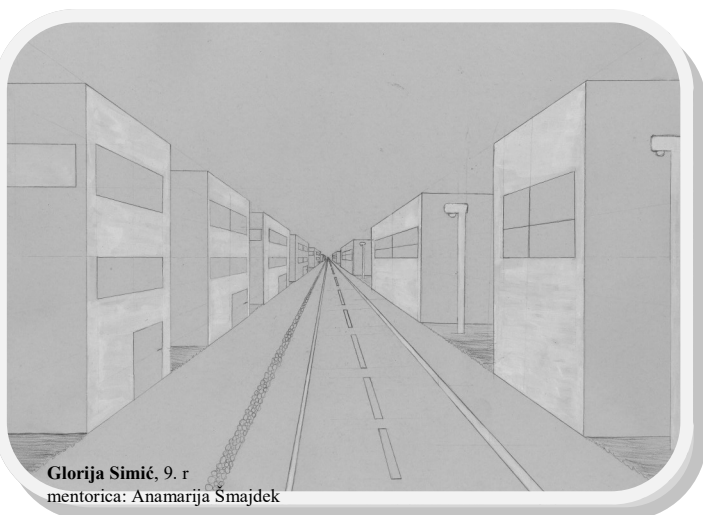
Vsi poznamo valentinovo, ki po svetu velja za praznik zaljubljenecv. To vejo predvsem trgovci, saj je takrat v ponudbi veliko rož in čokoladnih srčkov. Slovenski pregovor pravi, da ima Valentin, ki goduje 14. februarja, ključ od korenin. Takrat se počasi začne prebujati narava. Letos pa smo se spomnili tudi na gregorjevo. Gregorjevo, ki ga praznujemo 12. marca, na Slovenskem že dolga stoletja velja za dan, ko pozdravljamo pomlad. S praznikom je povezano mnogo zanimivih običajev, ki razveseljujejo predvsem najmlajše. Eden od teh je izdelava gregorčkov – to so majhne ladjice, sestavljene iz deske in svečke. Barčice so spustili po reki, kar je pomenilo, da je dan vse daljši in pri delu ne potrebujemo več luči. Pravimo tudi, da se na gregorjevo ptički ženijo. Praznujemo zaljubljenost in prijateljstvo. Po šoli smo zato obesili papirnate ptičke in na vrata učilnic nalepili velika srca, na katera je vsak razred napisal prijazno misel.

Praznujemo

Neža Lajkovič, 7. a in Lana Blatnik, 8. a

Državne praznike obeležimo s šolskimi prireditvami. S prvo smo konec decembra počastili dan samostojnosti in enotnosti. Glavna tema pa je bila šport. Spoznali smo, da se naši sošolci in sošolke ukvarjajo z različnimi športi: s košarko, plezanjem, roketom, borilnimi veščinami, kolesarstvom ... Ko smo se spomnili izvrstnih dosežkov naših vrhunskih športnikov doma in na tujem, smo ugotovili, da nas tudi šport povezuje in krepi našo narodno zavest.

Ob Prešernovem dnevu smo se sprehodili skozi kulturno abecedo. Nastopajoči so za vsako črko abecede izbrali znano slovensko značilnost in nam jo predstavili s petjem, igranjem na violino, gledališkim prizorom, recitacijo ali kratkim videom ... Posebne gostje so bile klekljarice iz Klekljarske skupine Žnurce iz Trebnjega, ki so praznovale 10. obletnico. V šolski avli so pripravile razstavo in prikazale nastanek čipke. Tretja šolska prireditev bo na pragu počitnic, zadnji dan pouka, ob dnevu državnosti. Tokrat bomo potovali po Sloveniji in spoznavali različna narečja.

Glorija Simić, 9. r
mentorica: Anamarija Šmajdek

Jan Stopar, 8. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

»K'GA DAGAJA« NA NAŠI ŠOLI?

DAN ZEMLJE IN EKO DAN

Mentorica:

Maja Sušin

Hana Gnidovec, 9. a in Zarja Mulh Novak, 8. b

Vsako leto obeležimo mednarodni dan Zemlje. Tudi letos je bilo tako. V petek, 21. 4. 2023, smo imeli vsi učenci eko dan, ko smo z delom v različnih delavnicah spoznavali naravo ali pa prispevali k lepšemu svetu in izgledu naše okolice. Mlajši učenci so odšli na pohod v gozd, kjer so se igrali, ustvarjali in opazovali naravo ali pa izdelovali naravno kozmetiko. Starejši učenci so si izbrali različne delavnice. Z učitelji so izdelovali pohištvo iz palet, posadili rože, pripravili okusne zelenjavne jedi, urejali šolsko igrišče in vrtiček, po okoliških cestah in vaseh pobrali smeti in še kaj. Učenci, ki jih zanima likovno ustvarjanje, so poskrbeli za grafite, ki zdaj krasijo šolsko igrišče, učenke novinarke pa so o vsem delu poročale. Pri delu smo uživali, spomnili pa smo se tudi na to, da smo vsi odgovorni za to, v kakšnem okolju bomo živeli prihodnji rodovi. Naj bo dan Zemlje vsak dan!

Lara Sever, 8. a

Dan Zemlje – kaj je to?

Pobuda za dan, ki bi bil posvečen našemu okolju, se je porodila v Združenih državah Amerike leta 1969. Kasneje se je ideja o tem razširila po svetu. Generalna skupščina Združenih narodov pa je leta 2009 razglasila, da bo svetovni dan matere Zemlje vsako leto 22. aprila. Dandanes več kot 190 držav pripravi različne akcije in dogodke, da bi se ljudje vse bolj zavedali, da je Zemlja naš edini dom, zato moramo spoštljivo in odgovorno ravnati z živalmi, rastlinami in neživo naravo.

Ali veš?

- Tretjina pridelane hrane pristane v smeteh. To je kar 1,3 milijarde ton na leto. Vsak Slovenec v povprečju vrže stran kar 73 kg hrane.
- Plastenka razpada kar 450 let, to je 7-krat dlje, kot živi povprečen človek.

Vsak najmanjši korak šteje ...

- Na zemlji je le 1 % pitne vode, zato bodi z njo varčen. Zapri vodo, medtem ko si ščetkaš zobe. Zbiraj deževnico, saj lahko z njo zaliješ rože ali očistiš svoje kolo.
- Večino odpadkov je mogoče reciklirati oziroma jih predelati. Potrudi se, da tudi ti ločuješ steklo, železo, papir, plastične vrečke in biološke odpadke.
- Eden od nevarnih odpadkov je tudi mikroplastika. Da zmanjšamo njen nastanek, moramo uporabljati čim manj plastike. Zato v trgovinah ne jemljemo plastičnih vrečk, rajši prinesemo svojo vrečko iz blaga in nakupujemo izdelke v papirnati embalaži.
- Nekateri ostanki hrane so primerni tudi za naše živali. Olupki in ostanki so zelo primerna snov za domači kompost. Če pa ostankov ne moremo porabit, jih nujno odlagamo v zabojnike za biološke odpadke.
- Kot gost na planetu Zemlja moraš takoj začeti z reševanjem in zmanjševanjem onesnaževanja. Čeprav si ti samo eden od 8 milijard ljudi, moraš izboljšati svoje navade. Le dva dneva v letu ne moreš narediti ničesar in to sta včeraj in jutri, zato začni danes. Vsak korak šteje.

Hana Gnidovec, 9. a, Zarja Mulh Novak, 8. b

Ekologija se ukvarja z vsemi ravni življenja. Največkrat jo povezujemo z varstvom okolja in čistilnimi akcijami. Pa je res samo to? Zanimalo nas je, kaj si o tem mislijo naši učenci, učitelji in krajan.

Okoljski problemi danes so katastrofa! Okoli šole je preveč smeti, papirčkov. Ljudje bi za sabo morali pospravljati. Včasih je bila narava čistejša, zdaj pa otroci mečejo smeti kar po tleh, čeprav so smetnjaki blizu. Katastrofa je, res!

Marija Prosen, krajanka

Ljudje premalo skrbijo za okolje. Posamezniki bi k čistejšemu okolju prispevali tako, da ne bi odlagali smeti v naravo. Včasih se ni nihče zanimal za ekologijo in ni bilo toliko embalaže. V osnovnih šolah bo tudi v prihodnosti treba organizirati eko dneve, saj bomo tako ohranili čisto okolje.

Joži Mulh, krajanka

Ker sama rada delam na vrtu, bi tudi učence rada naučila tega. Posegi v naravo uničujejo okolje. Čeprav ljudi težko spreobrnemo, vzgajamo mlade, da bi lepo ravnali z okoljem. Narava je veliko bolj pomembna kot sama tehnologija. Upam, da se tradicija eko dnevor ohrani, ker je prihodnost planeta odvisna od mladih.

Vida Ceglar, učiteljica

Okolje lahko zaščitimo s pravilnim recikliranjem. Posamezniki bi lahko sadili več dreves in pobirali smeti. Misliva, da bo svet čez 50 let enak, ampak bolj onesnažen. V prihodnosti se bodo še zmeraj ohranili eko dnevi.

Mia Cesar in Neža Štepec, 9. a

Vsak posameznik bi moral poskrbeti za okolje. Uporabljati bi morali javni prevoz, da bi bilo manj izpušnih plinov. Tehnologija bo napredna, vendar mislim, da bo tudi v prihodnosti ljudem vseeno za okolje.

Lorelai Kovačec, 9. a

Zadnjih par let je zelo veliko okoljskih problemov. Vsi bi se morali zavzeti za okoljevarstvo. Da bo svet ostal čist, bomo morali vsi reciklirati. Zavzemimo se za okolje!

Asja Dizdarević, 8. a

TUDI JAZ SEM SE VESELILA POČITNIC

Intervju z učiteljico JUSTINO ZUPANČIČ

Pia Kastelic, 8. a, Nina Špec, 9. a

Mentorica:
Maja Sušin

Le kdo ne pozna odlične učiteljice Justine Zupančič? V šolski svet je pospremila veliko prvošolcev, letos pa se je upokojila. Ogromno svoje energije in veselja je vlagala tudi v lutkovno, filmsko in gledališko dejavnost. Gotovo pa bi lahko o njej izvedeli še kaj novega. Zanimalo nas je, kako ji je bilo na začetku poklicne poti, kaj novega je spoznala, ali so bili učenci vedno ubogljivi in kaj ji je bilo pri delu najbolj všeč.

Zakaj ste se odločili postati učiteljica?

Kot majhno deklico, prvošolko, me je pod okrilje vzela zelo prijazna učiteljica Nada Videčnik. To pomeni, da me je včasih povabila tudi na svoj dom in me tam učila. Bila sem precej boječa, vendar sem z njeno pomočjo napredovala zelo hitro. Njeno delo sem občudovala in se že takrat odločila, da bom nekoč tudi jaz učiteljica.

Kako se spominjate vašega začetka na Osnovni šoli Veliki Gaber?

V Veliki Gaber sem prišla sredi šolskega leta, ko se je zelo številen četrti razred razdelil na dva oddelka. V razredu so bili zares sami prijetni, delavni učenci. Zelo dobro smo se razumeli.

Poučevali ste mnogo generacij otrok. Kaj se vam je v vseh teh letih najbolj vtisnilo v spomin?

Zares sem učila mnogo generacij otrok. Veliko zanimivih stvari se je dogajalo med poučevanjem in med odmori. Najbolj sem si zapomnila, kako so me nekoč že mlajši učenci prijetno presenetili s čisto pravo prireditvijo za rojstni dan.

Kaj vas je pri vašem delu najbolj osrečevalo?

Najbolj srečna sem bila, ko so učenci, ki se jim je kdaj zataknilo, uspeli in dobili dobro oceno ali naloge rešili čisto pravilno. Teh trenutkov je bilo vsako leto zelo veliko.

Ali se je v vseh teh letih zgodilo kaj, kar obžalujete?

Prav ničesar ne obžalujem in prav vse bi spet ponovila.

V osnovni šoli ste poučevali 40 let. Kako to, da niste menjali službe? Kaj vas je motiviralo, da ste ostali prav v Velikem Gabru?

Službe nisem menjala, ker sem začutila, da v šolo prihajajo otroci, ki so vedoželjni. Z leti sem spoznavala njihove starše, ki so mi bili pripravljene prisluhni in smo skupaj zmogli voditi njihove otroke po pravi poti, da so postali uspešni in prijazni ljudje. In potem sem učila veliko otrok mojih nekdanjih učencev, tu pa je stekla komunikacija še lažje, hitreje in prav tako uspešno.

Maša Vodopivec, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Ste učiteljica, ki ima dobre živce, veliko vztrajnosti in potrpežljivosti. Vam je bilo delo kdaj naporno?

Res je, da je učiteljevo delo zahtevno že od nekdaj. V zadnjih desetletjih pa je to delo naporno predvsem zato, ker mora učitelj vse prevečkrat ustavljati učence, ki se niso naučili osnovnih kulturnih navad, ki niso razvili spoštovanja do učiteljev, do sošolcev in do stvari. Kot učiteljica bi marsikdaj rada več poučevala, vodila vedoželjne učence skozi dejavnosti, kot pa reševala vsakodnevne probleme, ki so nastali predvsem zaradi neupoštevanja pravil.

Bi se danes znova odločili za učiteljski poklic?

Še vedno, tudi po štiridesetih letih poučevanja ne bi zamenjala poklica učiteljice za nobenega drugega. Tu je vedno prisotna razigranost in veliko veselja. Je tudi veliko težkega dela in resnosti, tako pri delu v razredu kot tudi ob načrtovanju dela in iskanju novih poti, ki popeljejo učence do znanja in medsebojne prijaznosti. In nato so tu nagrade: nasmehi ob uspehih, objemi, topli pozdravi na hodnikih, ko nismo več skupaj. In pozdravi se nadaljujejo v klepete ob srečanjih, ko mi kot nekdanji učenci opisujejo svoje uspehe v življenju. Vsega tega ne bi zamenjala za nič drugega na svetu.

Vidi se, kako radi ste imeli učiteljsko delo. Pa ste se tudi počitnic veselili, kot se jih veselimo in komaj čakamo mi, otroci?

Ja, počitnic sem se veselila, da sem se spočila od naporov. Med počitnicami sem si napolnila telo z energijo za novo generacijo.

Učiteljici Justini so ostali zelo lepi spomini na našo šolo. V tretjem življenjskem obdobju ji želimo barvito preživljanje časa, iskanje novih interesov in izzivov. Želimo ji zdravja in veselja. Učiteljica Justina, hvala za vse.

Virtual open day

Pripravili smo dan odprtih vrat. Ker je bila v tistem času šola zaprta, smo ga organizirali spletno. Stran smo pripravili v slovenščini in angleščini.

Igre iz odpadnih materialov

Vsaka država je pripravila igro z odpadnimi materiali, ki so jo odigrale druge države udeleženke. Slovenija je pripravila igri iz odpadnih materialov in materialov, ki jih najdemo v naravi: drseči copati iz časopisnega papirja ter skakajoče palčke.

Slikanica I'm the most beautiful

Učiteljica Urška Mitrović je napisala slikanico I'm the most beautiful, ilustrirala jo je vzgojiteljica Petra Pograjc. Zgodbo so učenci dramsko uprizorili in jo zaigrali na uvodni prireditvi, ko so na šolo prispeli gostje iz tujine. Knjiga je še vedno na voljo za nakup.

Spletno srečanje učencev iz vseh držav udeleženk

Februarja 2021 so se virtualno srečali učenci iz Litve, Španije, Italije in Slovenije. Našo šolo oziroma kar Slovenijo sta zastopali učenki **Pika in Lara**. Učenci so se najprej predstavili, potem pa so si postavljali okoljevarstvena vprašanja. Pogovor je potekal v angleščini.

Gamification

Ena od naših prednostnih nalog je bila igrifikacija (gamification). Učiteljica Urška Mitrović je pripravila dve interaktivni igri na temo onesnaževanja, ki ju lahko otroci iz vseh držav še vedno igrajo.

Wordwall: <https://wordwall.net/play/9403/567/209>

Escape room: <https://forms.gle/9JKYPCWK33PuREnv5>

Picture Dictionary

Učenci so izdelali piktograme na temo varovanja okolja za angleški slovarček.

Lessons plans

Vsaka država je pripravila dve pripravi za šolsko uro (pouk). Naši pripravi sta bili pripravljene za šolski uri, ki poleg razvijanja angleškega besedišča na temo onesnaževanja vključuje tudi igro wordwall.

Aktivnosti v gozdu

Otroci vrtca skoraj vsako dopoldne preživijo v gozdu. Skupaj z vzgojiteljicami skrbijo, da se v gozdu dobro počutijo, predvsem pa zanj skrbijo, ga negujejo ter o trajnostni rabi gozdov ozaveščajo še druge.

Čutna pot, zasaditev lipe

Učenci 1. razreda so aprila 2021 s pomočjo učiteljic posadili sadiko lipe v kot šolskega igrišča. S tem so poskrbeli za ohranjanje narave in zelenega planeta. Na rob igrišča so umestili čutno pot ter tablo z navodili.

Projekt ERASMUS+ BLUE SHIRTS, GREEN SHORTS

Slovenska tradicija in zgodovina

Drugim državam smo predstavili igro naših babic in dedkov Rinko talat, ki so jo igrali tudi tuji otroci. Pripravili smo tudi video o slovenskem kulturnem prazniku ter ga predstavili drugim državam udeleženkam.

E-transformer

Aprila 2022 smo gostili vozilo E-transformer 2.0. Prinesli smo lahko še delujoče aparate v ponovno uporabo.

Medgeneracijski pohod

Vsi učenci šole so se skupaj s strokovnimi delavci in upokojenci iz DU Veliki Gaber udeležili medgeneracijskega pohoda.

Posterji Blue shirts, green shorts

Pripravili smo 5 sloganov na temo onesnaževanja, svojo ustvarjalnost pa so pod mentorstvom učiteljic posameznega razreda izražali učenci od 1. do 5. razreda.

Predvidenih je bilo pet mednarodnih izmenjav za strokovne delavce. Država gostiteljica nam je pokazala načine, kako pri njih skrbijo za okolje in naravo.

Ko je bila novembra 2021 gostiteljica Slovenija, smo jim pokazali delovanje naše šole, naš vrt ter aktivnosti v gozdu. Nad idejo, da učenci naše šole in vrtca veliko časa tekom dopoldneva preživijo zunaj, so bili presenečeni in navdušeni.

Zadovoljni smo, da smo projekt in vse aktivnosti, povezane z njim, uspešno pripeljali do konca kljub zdravstvenim razmeram, ki so večji del trajanja projekta močno krojile naše delo. Imeli smo priložnost spoznati raznolikost tujih držav in šolskega sistema ter izražanja v angleškem jeziku. Ugotovili smo, da smo poleg Litve edina država, ki ima šolsko kuhinjo, predvsem pa smo edini, ki dajemo poudarek lokalnim pridelovalcem hrane.

S strani koordinatorice Litve je naša šola dobila posebno pohvalo za najbolj delovni in odgovorni tim v projektu. Slovenijo smo drugim državam predstavili kot čisto, dosledno in odgovorno. Za to smo zaslužni vsi mi: učenci in otroci vrtca, vsi zaposleni v šoli in vrtcu ter starši otrok, ki so še posebej v času zaprtja šole odigrali pomembno vlogo. Spoznali smo, da skupaj zmoremo veliko prispevati k ohranjanju narave in sobivati z njo. Projekt Erasmus+ je odprl nove razsežnosti sodelovanja znotraj šole, znotraj Slovenije in skupaj z drugimi državami.

Na spletni strani OŠ Veliki Gaber je poseben zavihek, kjer so objavljene naše aktivnosti s povezavami. Film *Sustainable solutions to pollution* vsebuje naše delovanje in dejavnosti v okviru projekta ter tako zaokrožuje naše dvoletno delo. Ta in vsi drugi filmi, ki so nastali na temo onesnaževanja in ohranjanja narave, ostajajo dostopni širši javnosti tudi na kanalu Youtube (Erasmus+ Veliki Gaber). Vabljeni k branju in ogledu.

PRVOŠOLČKOVI ZAPISI

Mentorici:
Vesna Simonič
in
Bernardka Resnik

USPAVANKA ZA DELFINA

ZASPI, ZASPI, DELFINČEK DRAGI,
SANJAJ SLADKO CELO NOČ.
MAMICA TE ČUVA
IN ŽELI TI LEPE SANJE
CELO DOLGO NOČ.

(Iza Matoh, 1. a)

USPAVANKA ZA KRAVE

MU, MU, MU,
NOČ JE TU,
HITRO SPAT,
DA SREČEN BO VSAK.
MU, MU, MU, MU.

(Maj Nose, 1. a)

USPAVANKA ZA ŽABO

REGA REGA KVAK,
ME GREMO SPAT.
PET ŽAB, PET ŽAB,
PET ŽAB,
PET ŽAB GRE PA SPAT.

(Karolina Pekolj, 1. a)

USPAVANKA ZA LEVA

RAV, RAV, RAV,
LEV SPI SREDI TRAV.
PŠ, PŠ, PŠ,
LEV, ZAPRI OČI.
KO SE ZBUDI,
ZNOVA ZARJOVI.

(Leon Škrilac, 1. a)

USPAVANKA ZA SOVICO

KO LUNA ZASPI
IN DAN SE PREBUDI,
SOVICA ZAZEHA,
TRDNO ZASPI.
HU-HU-HU-HU,
HU-HU-HU-HU.

(Nikita Blatnik, 1. a)

USPAVANKA ZA MUCE

MIJAV, MIJAV, MIJAV,
ALI BOŠ ŽE ZASPAL?
MIJAV, MIJAV, MIJAV,
ŽE SPIŠ, MIJAV.

(Ajda Bregar, 1.a)

USPAVANKA ZA PTIČKE

ČIV, ČIV,
KONEC JE LETANJA,
ZASPALI BOMO VSI,
ČIV, ČIV.

(Patrik Anžlovar, 1. a)

Zgodbice so nastale, ko smo spoznali novo črko. Uganete katero?

FIGA IN FRNIKULA

NEKOČ JE ŽIVELA FIGA. NEKEGA DNE JO JE NAŠEL EN FANTEK IN JO JE ZAMENJAL ZA SVOJO FRNIKULO IN JO DAL V HIŠO. NASLEDNJI DAN JE Z NJO IGRAL NOGOMET IN MINIGOLF. ŽIVELI SO DO KONCA SVOJIH DNI.

(Tim Pečjak, 1. a)

SOVICA

SOVICA JE BILA MAJHNA IN ZVITA. NEKEGA JUTRA JE ZAGLEDALA PRI SOSEDI MEDVEDKI FIFI POLNO, VELIKO, MOGOČNO DREVO S FIGAMI. ODLOČILA SE JE, DA JIH BO MALO POSKUSILA. FIFI PA JO JE PRI TEM ZALOTILA. HUDO JO JE NAKREGALA. SOVA JE HITRO ZBEŽALA V SVOJ BRLOG IN CELO POPOLDNE JOKALA. ZVEČER PA JO JE PRED VRATI ČAKALA VELIKA, LEPA KOŠARA S SOSEDINIMI FIGAMI.

(Iza Matoh, 1. a)

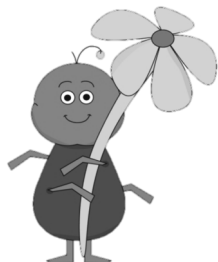
FIGA SREČA KROF

NEKEGA ČUDOVITEGA DNE SE JE FIGA DOLGOČASILA NA FOTELJU. MIMO JE PRIŠEL FANT IN JO JE ODNESEL NA KROŽNIK POLEG KROFA. TAKOJ STA SE ZALJUBILA IN SE POROČILA V FRANCIJI. FOTOGRAFIRAL JU JE FOTOGRAF FEFERON. PILI SO KEFIR IN JEDLI FIŽOL. FANT JE IGRAL NA HARFO. IMELI SO SE FANTASTIČNO.

(Karolina Pekolj, 1. a)

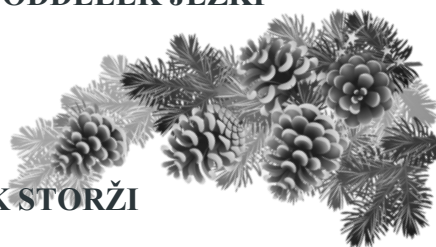
ODDELEK BALONČKI

ODDELEK ŽUŽKI

ODDELEK JEŽKI

ODDELEK STORŽI

GOZDNO IZOBRAŽEVANJE STROKOVNIH DELAVK VRTCA

Alenka Žagar

Strokovne delavke vrtca Sončnica pri OŠ Veliki Gaber smo sončno četrtkovo popoldne preživele v enem izmed naših gozdnih koticov, kjer se ura ustavi, zadiha svež zrak, sliši šumenje listov in petje ptic.

Poglobile smo se v svoje misli ter se osredotočile na svoje občutenje sedanjosti, preteklosti in prihodnosti.

Ob tem smo ugotovljale, kaj je tisto, za kar vsakodnevno z veseljem stopamo na svoje delovno mesto med malčke.

Povedali: Storžki

Najprej smo šli na zajtrk. Ko smo pojedli, smo se šli obleč in obut. Potem smo šli na avtobus in naprej in naprej ter prišli v Šmarješke Toplice. Tam nas je pričakal vlakec s tremi vagoni – moder, rumen in zelen. V resnici to ni bil vlakec, ampak samo traktor, oblečen v vlakca. Z vlakca smo videli hiše, ozke ceste, mlin, kakšen potoček, avte in nekoga, ki je delal na njivi. Ko se je vlakec ustavil, smo šli peš naprej do našega cilja. V Klevevžu smo videli naravni bazen. V njem je voda vedno topla. Tudi

pozimi. Notri so plavale žabice. Ena žaba je bila na drugi žabi in sta spuščali nitke, da bodo nastali paglavčki. Vzgojiteljice so povedale, da so videli tudi eno vodno kačo. Ta nič ne naredi. Imeli smo malico – vsak svojo od doma. In potem smo se igrali v gozdu. Eni so se pretvarjali, da so medvedi in kričali in potem smo pogledali znake na tabli, kjer je pisalo: ne smemo kričati, da ne prestrašimo ptičkov

in srnic, ne smetimo, ne smemo taboriti, kužki pa so dovoljeni. Videli smo še slap in sliko jame, kjer se skrivajo netopirji. Imeli smo se super in imamo radi vse živali. Tudi smrdljivce.

Fotografiji: Sabina Pekolj

NOGAVIČNIKI

Renata Novak

Ste mogoče kdaj razmišljali, kakšno življenje imajo naše nogavice? Verjetno ne. Z otroki v vrtcu Sončnica smo prišli do zanimivih odgovorov. Ugotovili smo, da si vsako jutro sveže nogavice le nataknemo na naše noge, ki jih nato le hitro potisnemo v ozek, temen čevelj, kjer skoraj do večera občutijo le veliko čudnih, nepoznanih neprijetnosti – zbadanje kamenčkov v naše podplate, brcanje vsemogočih reči itd., nato pa romajo v koš za umazano perilo, kjer čakajo na vrtiljak pralnega stroja. Obdaja jih

Fotografiji: otroci vrtca

skorajda neprestana tema. Grozno, kajne?

Z otroki smo se odločili, da mednarodni dan gozdov, ki ga v Sloveniji praznujemo 21. marca, obogatimo in mu namenimo še več pozornosti. V našem vrtcu Sončnica smo temu namenili kar cel teden. Pokazali smo ga našim »nogavičnikom« in skupaj z njimi veliko novega spoznali, se z njimi igrali in jim pokazali lepote našega kraja.

Še prej pa so morale naše nogavice dobiti oči in usta. Z njimi so oživele in postale naše nerazdružljive prijateljice. Vsakodnevno so z nami zahajale v čarobni gozd in z nami odkrivale lepote sveta.

SONČNIČNE STRANI

OČKA, MOJ JUNAK!

Teja Avguštin

Tokrat so naši očki res izpolnili ta rek iz naslova. V popoldanskem času smo se zbrali pred vrtcem, kjer sta nas pozdravila ravnatelj mag. Gregor Udovč in Brigita Štefe, ki je navzoče povabila k delovni akciji v našem gozdičku v Glinah.

Skupaj z našimi otroki smo se odpravili v gozdno igralnico, kjer smo takoj zavihali rokave, pripravili potreben material, orodje in delovna akcija se je začela. Očki in otroci so se razdelili v skupinice in s skupnimi močmi smo dodelali, popravili in ustvarili koticke gozdne igralnice.

S preostalega materiala pa so očki kar sami izdelali še dodatna igrala za naše otroke. Vsi smo bili navdušeni nad novo podobo gozdne igralnice.

Ob tej priložnosti se vse strokovne delavke in otroci zahvaljujemo našim očkom, ki so uspeli priti in ustvariti novo podobo igralnice. S tem so našim otrokom omogočili, da bodo še raje zahajali v njo, se tam igrali in pridobivali nove izkušnje, ki so še kako pomembne za življenje in kasnejše učenje.

Fotografija: Sabina Pekolj

DRUŽINSKI POHOD

Tanja Gabrijel

V marcu, ko se začne prebujati narava in ko naša bližnja okolica pridobi prav posebne barve, smo več pozornosti namenili družini in medsebojnemu povezovanju. S prijetnim druženjem smo obeležili praznike in se odpravili na družinski pohod. Zbrali smo se pred vrtcem na Selih pri Šumberku, od koder smo se podali proti razvalinam gradu Šumberk (457 mnv). Do njega vodi cesta, ki v drugem delu poti preraste v ozko pot med drevjem. Povzpeli smo se do vrha in uživali v čudovitem razgledu.

Na vzhodni strani grajskega griča pa je še vedno ohranjena grajska kapelica, posvečena sv. Katarini Aleksandrijski. Zahvaljujemo se g. Damjanu Gorenčiču, ki nam jo je ob tej priložnosti odprl za ogled.

Zanimiva pa je zgodba o nastanku gradu, ki pripoveduje, da sta gradova Šumberk in Kozjek, oddaljena nekaj kilometrov, zidala brata velikana. Imela sta le eno kladivo in sta si ga podajala s hriba na hrib. Če pa sta bila žejna, sta pila iz reke Temenice.

Vzeli smo si čas za počitek in malico iz nahrbtnika, nato pa pot nadaljevali proti Podšumberku in krožno pot zaključili pred vrtcem. Otroci so bili sproščeni, veseli in zgovorni. Imeli smo zelo lepo popoldne in upamo, da bo takih dni v prihodnje še več.

Fotografija: Tanja Gabrijel

TABORJENJE V TABORNIŠKEM CENTRU BOHINJ

Tanja Novak

22 otrok Vrta Sončnica pri OŠ Veliki Gaber se je s strokovnimi delavkami odpravilo na tridnevno taborjenje v Taborniški center Bohinj. Obiskali so kamp Bohinj in drevesna igrala ter se podali po poteh Zlatorogove pravljичne dežele. Taborniške dogodivščine so otrokom predstavile tabornice Tinka, Nika in Klara. Z njimi so vsako jutro dvignili zastavo in s himno naznanili nov taborniški dan. Naučili so se nabrati dračje, prave palčke in palice za taborni ogenj in si na njem spekli sladico po kosilu – banane s čokolado. Podali so se tudi na lov na lisico. Orientacijski pohod jih je vodil po

bližnjem gozdu in prazni strugi hudournika. Lisice sicer niso ujeli, jim je pa v Gozdni hiši pustila zaklad – hrenovke za peko nad ognjem. Preizkusili so se v postavljanju šotorov in zabijanju klinov, svoje spretnosti pa so pokazali tudi na gozdnem poligonu.

Tridnevno druženje so zaključili ob pesmi, kitari, velikih nasmehih in veselju – kot se za tabornike spodobi. Otroci domov niso prinesli le blatnih oblačil, ampak veliko mero novih spoznanj in znanj.

Fotografiji: Tanja Novak

POJEMO, PLEŠEMO IN RAJAMO

Renata Novak

Tudi letošnje šolsko leto smo Ježki in Storži veselo prepevali v pevskem zborčku Sončnica. Ker se v predšolskem obdobju naš ritem in glas še razvijajo, smo se veliko razgibavali, urili svoje glasilke, razvijali ritem ob različnih igrah in plesih. Svoje veselje do petja smo pokazali na šolskih prireditvah in na Reviji najmlajših pevskih zborov – Pomladni zvončki v Dobrniču, na kar smo zelo ponosni. Največjo srečo pa sta nam prinesla prepevanje in ples pod krošnjami naše gozdne igralnice, kjer ni omejitev ne za glasnost, ne za naše gibanje, ki ga vsakodnevno potrebujemo.

Fotografiji: Renata Novak

VRTEC V NARAVI: DEBELI RTIČ

Povedali: Storži

Z avtobusom smo se odpeljali na Debeli Rtič. To je na morju, kjer so tudi tovorne ladje. Bivali smo v domu Rakovica. Vsak dan smo dvakrat hodili na bazen. Bili so različni bazeni, en je bil savna z dvema bazenoma in mehurčki, v tavelikem globokem bazenu pa so bili učitelji, ki so nas učili plavati. Učitelj Jani, Aida, Sabina, Mitja in Katarina so bili prijazni in pridni. Pokazali so nam, kako se plava kot žabica, tunkanje, kravel, skakanje in jacuzzi in zdaj znamo plavati vsi v tem vrtcu. Znamo tudi mrtvo plavati (mrtvaka). Najprej nas je bilo na začetku ful ful strah zaradi tunkanja, potem pa je strah zbežal stran, ne vem kam. Nika je najprej plavala s črvom, kasneje brez njega v plitvi vodi. Na koncu je premagala strah in preplavala cel olimpijski bazen in Sabina se je začela jokati od veselja.

Fotografiji: Tanja Novak

Ko je bilo zelo lepo vreme, smo odšli do morja in smo tam namakali noge. Videli smo klobučnjaka, školjke, lupine polža in alge. Pred tem so pa še vzgojiteljice šle plavat in Sabina je špricala Tanjo in Alenko. Voda je bila mokra in mrzla.

Animatorji na Debelem Rtiču so nam pripravili iskanje skritega zaklada, ki ga je našel Marcel. Dobili smo ovčke – mehke, bele, majhne, naše male bebice.

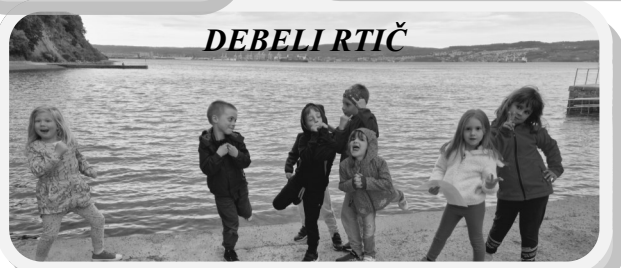
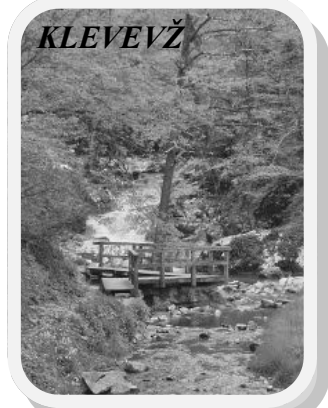
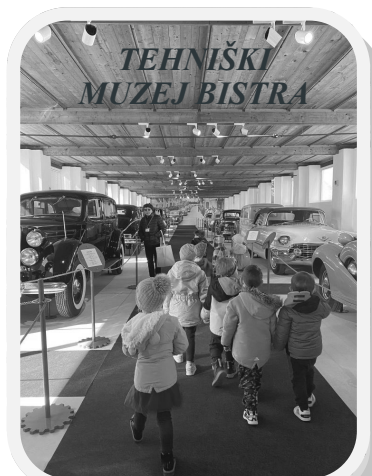
Odpravili smo se tudi na izlet z ladjico v Koper. Pluli smo po morju in smo spet videli tovorne ladje, videli pa smo tudi dva morska psa in enega delfina. V Kopru smo sledili sledem kozla s sladoledom in potem smo prišli do sladoleda. Čeprav je malo deževalo, nas to ni nič zmotilo.

Kar se tiče spanja, se lahko pohvalimo, da ni nihče jokal, niti pogrešal mamice. Zvečer smo gledali risanko, zjutraj pa nas je zbudila glasba »Dobro jutro, dober dan«.

Debeli Rtič je bil super, zabaven, najbolj nam je bilo vseč plavanje in potapljanje, skakanje v vodo in da smo se navadili vode.

VRTEC VANDRA PO SLOVENIJI

Brezmejno polje

Odšla bi tja, kjer ni meja,
tja, kjer Zemlja se konča.
A ne čez oblake do vesolja
in ne pod gladino našega morja.

Odšla bi tja, kjer ni ograje,
tja, kjer se uresničijo ti sanje.
Tja, kjer nastopa se brez vaje,
tja, kjer je v redu, če pozabiš pike in klicaje.

Tja bi moral iti vsak:
neumen ali učenjak,
močan ali pa šibak.
Izkusit svobodo mora vsak.

Pa čeprav to ni najbolje,
najti moramo to polje.
Polje, ki je brez meja,
polje, ki ga ta svet še ne pozna.

Lara Sever, 8. a,
mentorica: Maja Sušin

Jaz in ti

Jaz in ti
različna sva si.

Jaz in ti.
Tega zavedamo se vsi.

Jaz in ti
tudi podobna sva si.

Jaz in ti.
Se tega zavedamo vsi?

Katarina Žefran, 8. b,
mentorica: Maja Sušin

Kar en dan

Ko bom očka postal,
bom kar en dan postal zaspan.

Televizijo bom prižgal
in ukazoval:

Delaj to! Delaj ono,
saj danes imam jaz krono.

Ravno danes bi moral v službo
v slabo družbo,

ampak se mi ne da
in bom raje ostal doma.

Z otroki bi se moral v snegu igrati,
ampak bodo morali sesati.

Ker sem star in povrhu še len,
mi nihče ne seže do kolen.

Ura je odbila devet
in vsi moramo spati spet.

Le jaz ostanem na kavču sam
in se z odraslimi igram.

Filip Zupančič, 5. a,
mentorica: Lidija Ožek

ISKALCI RIM NA POLJU POEZIJE

Čararija

Čara, čara, čararija,
to je velika lumparija,
čokolade in bonboni
ter veseli sladki makaroni.

Čara, čara, čararija,
otroci vedo, da je to traparija,
ker našim zobkom škoduje sladkarija.

Mila Miladinović, 3. a,
mentorica: Suzana Jefim

Narobe svet

Če sesalec bi Mašo sesal
in pomivalec bi Maja opral,
če maček v hiši živel
in ati na vrtu sedel,
če mami kosilnica bi kosila,
če maček za računalnikom bi sedel,
če sosed na psa bi renčal
in vrt bi se sam prekopal,
če avto bi mami peljal,
in sladoled bi Maja polizal,
če tuš bi mami umil,
če maček kavo bi pil,
če tak bi bil kje na svetu red,
bi bil takšen red narobe svet.

Maša Vodopivec, 5. r,
mentorica: Lidija Ožek

Zakaj?

Zakaj sem ta človek,
ki živi mirno življenje,
in ne tisti,
ki ga vsak dan je strah za svoje življenje?

Zakaj sem zdrav in tečem lahko
in ne tisti, katerega dom postane bolnišnica?

Zakaj imam prijatelja
in družino, ki podpira me,
in ne tisti revež,
ki samo sebe ima?

Zakaj je tako, ali prav je,
ne vem.
Samo človek sem,
ki se sprašuje,
a odgovorov ne izvem.

Katarina Žefran, 8. b,
mentorica: Maja Sušin

31. avgust

Mojo torbo so smetarji odpeljali,
moje zvezke lani smo zažgali.
Črnila so mi vsa izhlapela
in naloga v knjigi je zbledela.

Rajši tri žabe pojem,
kot da jutri v šolo grem!
Monika Lah, 8. b,
mentorica: Maja Sušin

Miška in pomlad

Miška teče v pomlad,
saj išče svoj zaklad.
Ko ga najde, ga pogloda
in že išče, kje je voda.
Sita, srečna in igriva –
ta pesem res je zanimiva.

Lenart Štepec, 2. a,
mentorica: Tanja Korošec

Miši

V gozdu tavata dve miši,
tri pa skrivajo se v hiši.
V gozdu je gugalnica
in velika igralnica.

Taja Novak, 2. a,
mentorica: Tanja Korošec

Debele miši

V majhni hiši
živijo debele miši.
V hiši imajo spalnico,
zunaj pa gugalnico.
Na njej se guga star mišjak,
ki rad ima medenjaka.

Neža Kozlevčar, 2. a,
mentorica: Tanja Korošec

Za ljubi mir

Za ljubi mir na svetu
zajmo hvalnico veselo!

Podajmo si roke,
naj ne bo nič žalosti.

Naj ne bo nič žalosti,
naj ne hudega sveta.

Naj ljubezen zacveti
v majhni kočici.

Za vse dovolj je žalosti.
Naj bo sreče več in radosti.

Za ljubi mir
ni ovir.

Ni ovir in ni solza
in ni hudega sveta.

Naj bo mir na svetu.
Nič več vojn in solza,
vse le ena sama sreča.

Eva Praznik, 4. a,
mentorica: Maja Papež

Miška

Ena miška je rodila
punčko po imenu Mila.

A ko se je ta rodila,
ni imela nič mila,
da bi se umila.

Ko pa ga je le dobila,
se je končno lahko umila.

Živa Žunkovič, 2. b,
mentorica: Danijela Kocmur

Promet

Znake upoštevati je treba,
da ne pride do problema.

Poslušaj me zdaj ti,
cesta vedno varna ni!

Vozniki te lahko zbijejo,
četudi nič ne spijejo.

Če želiš,
da varne tvoje so poti,
pazi, kaj ti znak govori.

Ko v šolo ti drviš,
pazi, da se v telefonu ne izgubiš.

Na cesti se ne igray,
če ne bo, ajajaj!

Eva Kopač, 5. a,
mentorica: Lidija Ožek

Blagor njim?

Blagor njim, pticam,
ki so svobodne.
Njim, lepoticam,
katerim puške so usodne.
Blagor njim, ribam,
ki imajo vse morje.
Njim, srebrnim bitjem,
katerih usoda je ribičeve volje.

Blagor njim, pajkom,
ki nimajo skrbi.

Njim, korenjakom,
ki jih ves svet lovi.

Blagor nam, ljudem,
ki meja nam je rob sveta.
Nam, pametnim zemljanom,
katerim življenje je kot igrica.

Lara Sever, 8. a,
mentorica: Maja Sušin

Jasmina Salihović, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Šola

Ko zjutraj se zbudim,
hitro v šolo odhitim.
Šole res se veselim,
saj se tam veliko naučim
in se s prijatelji smejim.

Teja Zupančič, 2. a,
mentorica: Tanja Korošec

V naši hiški

V naši hiški
sta dve miški.
Napada ju mačka
po imenu Tačka.

Maja Cesar, 2. a,
mentorica: Tanja Korošec

Mamica

Mamica moja sije kakor sonce,
ki gre na vse konce.
Ima veliko dela,
ko pa znori, je čisto bela.
Velikokrat je srečna,
včasih pa tudi tečna.

Živa Žunkovič, 2. b,
mentorica: Danijela Kocmur

Ko bom mama jaz postala

Ko bom mama jaz postala,
me dolgo iz postelje ne bo,
saj tudi jaz sem brez počitka
jezna in tečna zelo.

Na otroke bom ves čas rjovela:
Kaj se pa greš, a nimaš drugega
dela?

Nad njimi sem obupana zelo,
saj ves čas samo v ekrane bulijo.

Jaz pa kavo bom spila
in se na kavču umirila.

Tako je, če bi rad bil starš
s kavo v roki, utrujen boš sedel na kavč.

Emma Zemljak, 5. a,
mentorica: Lidija Ožek

DEŽELA TIGRARIJA

Mentorica:
Suzana Jefim

V naravi nas sreča
spremlja vsak trenutek.

Narava je sreča.

Zala Cafuta, 4. a

Julija Sevnik, 3. a

Tigrarija je dežela, kjer živijo sami tigri. Za tigre obstaja samo meso.

Nekega dne je hotela mama tigrice dati malim tigrčkom surove ribe. Mladički so samo zarenčali in se obrnili stran. Čez nekaj časa je mama dala mladičem surovo meso. Zopet so se obrnili stran. Poskusila je zakuriti ogenj in uspelo ji je. Ribe in meso je malo popekla in mladiči so potem meso in ribe z veseljem pojedli. Čudna dežela, če tigri ne marajo surovega mesa in rib.

OSTRŽEK

Mentorica:
Maja Papež

Travnik je odet v barve,
le če je odet v poljub
sonca.

A saj sonce vedno sveti!

Eva Praznik, 4. a

Tijana Umberger, 4. a

Nekega dne sva bila z Ostržkom na plaži. Šla sva v vodo in nenadoma naju je pojedel ogromen kit. V trebuhu sva srečala dobro vilo. Rekla je, da če hočeva priti ven, morava najprej priti skozi labirint in potem zaviti levo. Rekla nama je tudi, da naju čaka prostor, ko zavijeva levo, kjer morava kita zelo žgečkati. Nenadoma je izginila. Z Ostržkom sva šla naprej. V labirintu je bila prva naloga sudoku. Ostržek je rešil že veliko sudokujev in ta sudoku je bil eden izmed težjih. Pri drugi nalogi je bilo potrebno premagati Zvitorepko v metanju podkev. Tretja naloga je bila, da sva se skrivala in vohunila do skritega zaklada, ki ga je pustil pirat Johan Debussy. Kar dobro nama je šlo, ampak skrinje nisva mogla odpreti, zato sem uporabila svojo zaponko v laseh. Odprla sva skrinjo in v njej so bili stari gusarski škornji, ki so zelo smrdeli. Ostržek je enega vzel za vsak primer in že sva prišla na konec. Videla sva dva predora. Zavila sva desno in že sva začela žgečkati kita. Žgečkala sva in žgečkala. In nenadoma je prišel vrtnec vode in naju ponesel na začetek. Spet sva šla čez vse naloge in tokrat sva na koncu zavila levo, kot nama je že na začetku svetovala dobra vila. Začela sva žgečkati kita in vodni val naju je končno ponesel skozi vodno fontano na plažo. Oba sva bila vesela, ker sva bila končno rešena in na kopnem.

Narava
nam da vse.

Mir, zrak in vodo.

Aleks Novak, 4. a

Kim Knez, 3. a

Nekega dne je Lia dobila novo igračo. Ime ji je bilo Mavrica. Bila je plišasti samorog. Imela je še deset drugih igrač, ampak ta ji je bila najljubša. Lia je z družino živela v majhni hiši ob morju.

Odločila se je, da Mavrico odnese v vrtec. Pokazala jo je svoji prijateljici Polonci. Zelo ji je bila všeč. Med spanjem je Polonca na skrivaj vzela Mavrico in jo skrila. Lia je takoj, ko se je zbudila, opazila, da je ni nikjer. Potem je planila v jok. Nato je prišla Kim in poskusila izvedeti čim več podatkov. Lio je vprašala, kje jo je nazadnje imela. Povedala je, da jo je imela v postelji. Malo je pogledala naokrog in videla sled. Zagledala je Mavričin puh. Sledila mu je in našla igračo. Lia je bila zelo vesela. Kim je želela odkriti, kdo je skrnil igračo. Malo je povprašala naokrog in Polonca ji je priznala, da je bila ona. Kim je bila zelo vesela, ker je povedala resnico. Ob odhodu iz vrtca ji je dala en bonbon.

KRAJA IGRAČ

Mentorica:
Suzana Jefim

VESOLJCI MIŠ, MAŠ IN ŠAŠ PRI MENI DOMAMentorica:
Maja Papež

Aleks Novak, 4. a

Neke noči so me obiskali trije marsovčki. Bili so majhni. Prestrašil sem se, a čez dva dni smo postali najboljši prijatelji. Z mano so šli v šolo, imel sem jih v nahrbtniku. Za jest sem jim dal pico, radi so imeli sadje. Zelo rad sem jih imel. Sosed pa je nekega dne nekaj zaslišal. Prišel je pogledat in videl, da imam v sobi tri marsovčke. Takoj je šel povedat mojemu očetu, a mu ni verjel, zato me ni nič vprašal. Skril sem jih pod posteljo. Drugi dan marsovčkov nisem več našel. Zelo me je skrbelo in po vrhu sem imel še rojstni dan. Naenkrat so sami prišli k meni z darilom. Zelo sem bil vesel. Marsovčke sem vprašal, če želijo domov. Prikimali so in drugi dan sem jih naskrivaj odnesel ven. Rekel sem jim: »Gremo, delo nas čaka! Naredili bomo vesoljsko ladjo, da boste lahko prišli domov.« Čez dva dni je bila vesoljska ladja nared. Čez tri dni smo se poslovili in so odšli.

Razmišljal sem in razmišljal, kako bi bilo, če bi bili še tukaj.

DEŽELA MODNARIJAMentorica:
Suzana Jefim

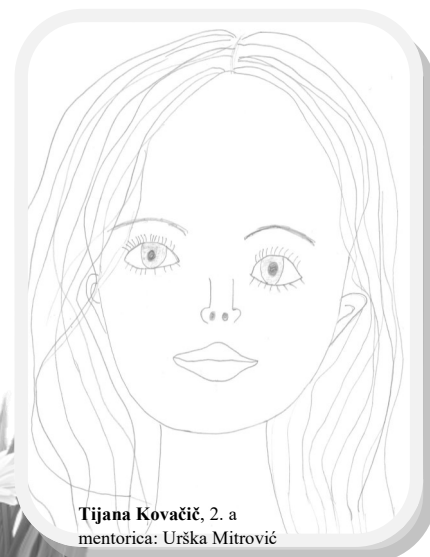
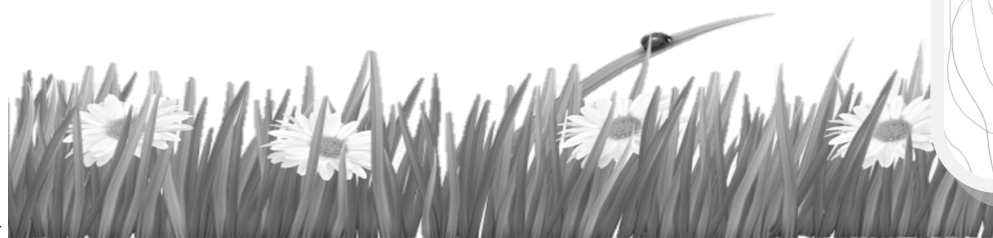
Iza Rus, 3. a

Modnarija je dežela z modo. Če v Modnarijo prideš brez modnih oblačil in brez lepe frizure, moraš plačati sto evrov. V Modnarijo ne sprejmejo nadutih deklet in fantov. V tej deželi jedo samo solate in zdravo hrano, pijejo pa samo vodo. Vsak dan grejo na modno revijo. Vsak človek se mora vsak dan počutiti kot kralj ali kraljica. Na začetku je v Modnariji zelo naporno in ko se navadiš, ti postane zelo preprosto. Vsakemu je že prvo leto zelo všeč. Čisto vsi si želijo priti v Modnarijo.

PRVOMAJSKE POČITNICEMentorica:
Tanja Korošec

Ella Štepec Knez, 2. a

Za prvomajske počitnice sem šla na morje. Vikend imamo v Pinezičih. Ko smo se pripeljali, smo se razkotali v hiški. Prtljago smo vzeli iz avta in razpakirali. Nato smo posesali, pomili tla, razvili tepih in pomili okna. Nekaj smo pojedli in popili ter se odpravili na delo. Okopali smo lovorikovce, pomarančo, rože in trto. Populili smo plevel. Ko smo oči, bratec in jaz še pulili plevel, je šla mami kuhat kosilo. Pojedli smo in se vrnili na delo. Pograbili smo listje, pospravili klet, zalili rože in obrezali trto. Drugi dan smo šli na plažo. Tam smo se igrali z bratrancem Timotejem, ki ga kličemo Timo. Zelo veliko smo plavali, se potapljali in se špricali. Ko so mi povedali, da bomo kmalu šli domov, sem bila malce žalostna, a ko sem slišala, da bomo pekli na žaru, sem bila takoj boljše volje. Spekli smo vse dobrote od ražnjičev do čevapčičev in penic. Potem sem jaz zaigrala na harmoniko. Dobila sem 10 evrov. Tudi naslednje jutro smo šli na plažo. Videli smo veverico in martinčka. Kar naenkrat je začel padati dež. Z bratrancem sva molila, da bi prenehal. In je res. Zato smo lahko ostali na plaži. Naslednje jutro smo začeli pospravljati. Zvili smo tepih, posesali in pomili tla, vse dali v pralni stroj in spakirali. Vse smo naložili v avto, razen pralnega stroja in tepiha, seveda.

Tijana Kovačič, 2. a
mentorica: Urška Mitrović

BESEDARIJE

Povedi iz verige besed – naslednja beseda se začne s črko, na katero se je predhodna končala.

Mentorica:
Tanja Korošec

Jan ni imel lizike. (*Žana Gorenčič, 2. a*)

Neža, ali imaš šilček? Oči ima avion. Sestrica Ani išče elastiko. (*Neža Kozlevčar, 2. a*)

Dominik Kovač čaka avion. Ines sestavlja avto ob Barbarinem mačku. (*Dominik Pevec, 2. a*)

Včeraj je Ella Anji izdelala avion. Jakob bi imel lonec. (*Teja Zupančič, 2. a*)

Na Aninem motorju uživa Anja. Včeraj je Eli iskala avto. (*Maja Cesar, 2. a*)

Včeraj je Ella avto oprala. Jakob bi igral lustik. Na avtobus so odšli Italijani. (*Ana Ozimek, 2. a*)

Mark kliče Elo. Špela, ali imaš škornje? Bratec crklja Ano. Manuel lepi izrezke. (*Špela Perko, 2. a*)

Včeraj je Enej jedel lubenico. Na anteni imamo orla. Jakob bo odšel letos smučat. (*Taja Novak, 2. a*)

Eli ima ananas s sabo. Oliver rad dela avte. (*Mia Štrus, 2. a*)

Detektivska zgodba s psom: POMEŠANA PISMA

Vid Praznik, 2. b

Mentorica:
Danijela Kocmur

Nekega dne se je Vid igral s prijateljema na travniku. Metali so žogico psičku Karu. Na dvorišče se je pripeljal poštarjev kombi. Poštar je v nabiralnik odvrigel pismo, ki ga je Vid prebral. Pisalo je: »Draga Marjanca, vse najboljše za tvoj rojstni dan.« Vid se je začudil, saj ne pozna nobene Marjance. Tudi prijatelji so se pritoževali, da v nabiralnike prejemajo čudna pisma. Odločili so se, da bodo raziskali, kdo jih meša. Vid je na raziskovanje vzel tudi svojega psa, ki jim je z vohanjem kazal pot. Šli so po sledih poštarjevega kombija, mimo gozda, do lesene kočice. Pogledali so skozi okno in videli, da je njihov pravi poštar zvezan. Hitro so ga odvezali in tekli globlje v gozd. Ta jim je povedal, da lažni poštar menja pisma, saj ga sam še nikoli ni dobil in si ga zelo želi. Sklenili so, da mu bodo napisali lepo pismo. Od takrat naprej je vsako pismo našlo svojega lastnika.

NAROBE DAN

Mentorica:
Danijela Kocmur

Črt Andrejčič, 2. b

Prvo uro pri pouku smo računali črke. Pri športni vzgoji smo risali nogomet. Za kosilo smo jedli sok in pili makarone. Na nebu je sijal oblak. Učenci so šli iz učilnice skozi okno. Avtobus je peljal šoferja Jožeta. Prišel sem domov. Videl sem rože, ki okopavajo babico Viko. Videl sem, kako telica hrani dedija Marjana. Bilo je jutro in moral sem iti spat.

/IN ENGLIŠ PLIZ/ (tujejezične strani)

BEST FRIENDS**Songs of friendship and kindness***Mentorica:*
Mateja Stare

You're a friend until the end
 Always there my heart to melt
 In laughter and tears we are always near
 With a bond so strong, it's diamond clear.

Alex Pekolj, Mark Horvat in Anže Grabljevec, 7. b

My friend helps me when I am down.
 My friend makes me laugh when I am sad.
 My friend gives me a hand when I need it .

Alen Erjavec in Benjamin Verbič, 7. b

If you're looking for a friend
 You've got to know how to defend.
 Sorry is the main word; if you don't say it
 Your friendship flies away like a bird.
 Conversation is the key, so you can tell each other the tea.

Lara Cafuta, 7. a

A friend is someone who spends time with you,
 A friend is someone who spends weekend with you.
 A friend is someone who makes you smile.
 A friend is someone who never gives up upon you.

Tara Rupnik Zidar in Neža Gorše, 7. a

Sometimes we fight
 Sometimes we laugh
 But we always make it right.
 We've loved each other
 We've had our backs
 We've talked a lot
 And we were friends
 Or so we thought.

I hope we meet again
 If not now, then later. I'll wait.

Lovro Kek in Neža Lajkovič, 7. a

A real friend
 is someone that is there
 when you are happy,
 but also helps you in hard times.
 A real friend is always with you
 when you are down.

Erik Kocijančič in Žiga Fortuna, 7. b

Every story once begins and ends.
 My story started with my old friends.
 Those friends are now away
 and we all went our own way.

Alali Aba Alfadel, 7. a

A best friend is a friend that you can trust, they are always by your side and they never let you down.
 If they are real friends they will never leave your side. When you feel down, they will make you happy.

Anja Strmole in Neža Špec 7. b

Mentorica:

Mateja Stare

THE WORLD OF TOMORROW

Katarina Žefran, 8. b

I'm teenager and my happy and save "world" is my room. But I know I cannot stay between four walls for ever. Here in my village, Veliki Gaber, I am surrounded with positive things ... a lot of green forests, a lawn, animals, fields and village people.

But wherever there are good things there are also the bad ones... I was once a witness of car crash on the main road while I was walking to school. At school I have also been a witness of verbal and physical violence among classmates and disrespectful attitude to teachers. I know that I cannot prevent car accidents, but I know we all can contribute to a better relationship between all of us. We must listen to each other and we must not ignore sad and lonely people near us.

But I know that bad things do not happen only in "my world" ...

Sometimes when I am watching evening news, I become sad to hear how many terrible things are happening and I am also angry to hear how much money we invest in military weapon. I cannot understand why these bad things are happening over and over again. Why can we not prevent this?! I know we are able to solve this in peaceful way.

If I had super-secret power I would like to have a magic touch, with which I would make to disappear all sadness, hatred, violence among people. With my magic touch I would change every piece of weapon to tree, flower or something useful for our planet.

So I hope that someday, when I step out of my "world", I will walk in a better world.

Hana Gnidovec, 9. a

People always wonder what the future might look like. Many of them think that our planet will be in danger because of pollution. I think that in future the Earth will be less polluted because we are already trying to improve our situation. If we take care of our environment in the future, we will keep the planet unpolluted.

I think that bullying won't be such a problem in future as it is now. I suppose teachers and parents will pay more attention to bullying. Because there will be less bullying and insults, people will have more self-love and self-respect. Mental illnesses will be better recognized and people will accept those who are different from them.

If I had superpowers, I would make all people respect themselves and others regardless of their age, gender, or skin colour. I would also make all the guns disappear because violence is never the answer to misunderstandings and conflicts. Even though superpowers would make it easier to change the world, we don't need them to make a difference.

Ana Grošelj, 9. a

Peace, happiness, fairness, sharing, equality, no crime, no war, and no poverty.

I wish for peace between the nations, the people; equality for all genders, races, nationalities, and religions. We would accept differences and things we aren't used to seeing. I want everyone to feel happy and to have good relationship with people around him or her. Most importantly, with themselves. We would take care of nature and animals around us. So I wish for an animal cruelty free world and reforestation! There should be more cleaning campaigns and garbage collection! So much to do and so little time.

If I could, I would change the way people see themselves. No one is not worthy of love. If you look differently or/and act differently, just remember to love yourself. There is always someone who is ready to listen.

That is the world I would want us to have in future, and we will need to work for it. After all, don't we all want our children to see the world we once saw?

A BEE

Mentorica:

Urška Mitrović

Manja Pergar in Iza Jerlah, 5. a

This is a bee. Bees are black and yellow and they've got two pair of wings.

Bees are hard workers, they are sipping the nectar from flowers, and they collect honey. They carry pollen on their legs and body from flower to flower.

We know around 20.000 types of bees. Most popular are honeybees and bumblebees. The smallest bee is *Perdita minima* and it's 1,8 mm long. The largest bee is *Wallec's Giant bee* from Indonesia and it's more than 6 cm long.

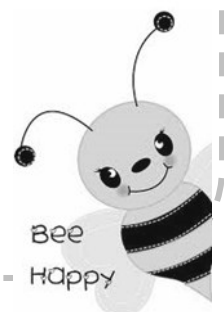
The interesting facts about bees are:

- Only female bees sting.
- Bees can see all colours except the colour red.
- They've got five eyes.
- A single bee can produce 1 tablespoon of honey in its lifetime.

Bees are very popular in Slovenia too. The most popular bee is called *Kranjska čebela*. We also have a song about bees.

We need bees to have food.

WE ALL LIKE BEES!

MATEMATIČNI (in drugi) IZZIVI

Ker ima v časopisu svojo stran slovenščina pa tudi angleščina in novinarstvo, se je matematika počutila malce užaljeno in je naredila svoj prispevek in zbadljivo pripomnila: »Reši to, če moreš!«

NAGRADNE NALOGE Z RAZPREDELNICAMI

Pri reševanju si pomagaj z razpredelnico.

Najprej preberi podatke in jih vpiši v razpredelnico.

Poišči vse podatke (ključne), ki dajejo popolnoma določen odgovor (DA ali NE). Zaznamuj kvadratke z DA (kljukica) ali NE (križec). Kadarkoli boš označil z DA, lahko zapišeš NE v vse kvadratke iste vrstice in stolpca. Kadar boš označil z NE vse kvadratke v isti vrstici (stolpcu) razen enega, ta kvadratega izpolniš z DA.

Naloga za učence od 1. do 5. razreda

Katja, Mateja, Tjaša, Tanja in Saša imajo vsaka svojo, druga od druge različno najljubšo cvetlico, ki so omenjene v podatkih. Katero?

Katja ne mara tulipanov.

Mateja sovraži tulipane in vrtnice.

Ena obožuje narcise.

Tjaša ima najraje vijolice.

Tanja je alergična na marjetice.

Saša ima najraje cvetlico, na katero je Tanja alergična.

	Katja	Mateja	Tjaša	Tanja	Saša
tulipani					
vrtnice					
narcise					
vijolice					
marjetice					

Naloga za učence od 6. do 9. razreda

Štiri dekleta iz Kopra, Ljubljane, Maribora in Novega mesta se pogovarjajo o svojih najljubših glasbenih skupinah, to so Čuki, Bepop, Siddharta in Vzrock.

Ugotovi, od kod prihajajo in katero glasbeno skupino obožujejo.

Anja, ki ni Ljubljankanka, pravi, da zelo rada obiše koncert Čukov.

Mariborčanka Ines pravi: »Moja sestra ves dan posluša Vzrock. Grozno.«

Vesna še nikoli ni bila na morju ali na Dolenjskem.

Tudi Dora je povedala, da še nikoli ni bila na Dolenjskem in dodala: »Bepop so zakon!«

Rešitev zapiši v preglednico:

Dekleta	Kraji	Glasbena skupina
Anja		
Ines		
Vesna		
Dora		

NAGRADA!

Kdor učiteljici Marti Sever PRVI prinese rešitev, od uredništva dobi SLADKO NAGRADO!

ORKOPLAST D.O.O.
PRISTAVICA PRI VELIKEM GABRU 20, 8213 VELIKI GABER
ORKOPLAST D.O.O. PE TREBNJE
ULICA VELIKE GORICE 2, 8210 TREBNJE

WWW.ORKOPLAST.SI / INFO@ORKOPLAST.SI / 08 205 10 00

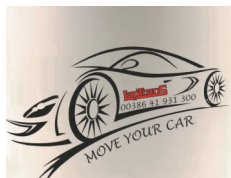
DONATORJI

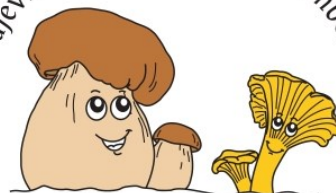
gigradbeni inženiring
zakrajšek d.o.o.

ESG Peter Grmovšek s.p.

Franc Kržič s.p.

Krajevna skupnost Sela pri Šumberku

KS Veliki Gaber

Nina Strmec, 9. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

Žan Žapčič Klemenčič, 8. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

Pia Kastelic 8. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

Julija Cencel, 3. b
mentorica: Lara Špehar

Maša Vodopivec, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Erik Trlep, 9. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

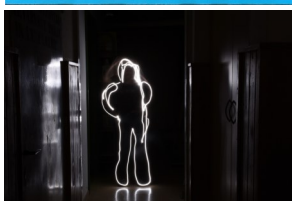
Pija Koželj, 7. b
mentorica: Anamarija Šmajdek

Mark Horvat, 7. b
mentorica: Anamarija Šmajdek

Špela Črček, 8. b
mentorica: Anamarija Šmajdek

PRVI KORAKI glasilo Osnovne šole Veliki Gaber

Glavni urednik: Primož Vasle

Odgovorni urednik: mag. Gregor Udovč

Uredniški odbor:

Primož Vasle, Suzana Jefim, Lidija Ožek in
Maja Sušin

Naslovnica: Luka Nose, 3. b;
mentorica: Lara Špehar

Tisk: Kočevski tisk, d. o. o.

Naklada: 280 izvodov

Junij 2023

Projekt Erasmus+ 2020-2022

